

HADRIÁN

sobota 19/6/2021

REGIONY
MEZINÁRODNÍ
DIVADELNÍ FESTIVAL
HRADEC KRÁLOVÉ

www.festivalregiony.cz

Oficiální zpravodaj
divadelního festivalu Regiony

OD PANA ORCHESTRA A JEHO DŮVĚRNOSTÍ
K RŮŽENCE

OD CHÁMOVODU Z DAMU K POSTAVENÍ ŽEN
U SCHILLERA

A OD PAVLA KHEKA? ŽHAVÝ DRAMPLÁN
KLICPERÁKU

VE STÍNU LESA (RECENZE)

Herečka pokládá na dřevěnou desku jednu miniaturu jehličnanu za druhou, z jejich úst a z prostoru kolem se ozývá pískání a hvízdání a na praktácích před námi vzniká les. Mezi stromky brzy přibudou malá plastová zvířátka a mezi nimi jelen, vedle kterého v tu ránu dopadnou dva nože a zabodnou se do desky. Místo rozkmitaných rukojetí se na konci nožů pohupují dvě vyřezané postavičky – pytláci Ruda Aksamit a Václav Kala. Jakmile se vynoří loutka hajného, herci (Dominik Migač a Jan Vejražka) uchopí své postavy a zabodnou je vedle něj.

Stín kapradiny z Divadla Lampion přivezl velmi důmyslné a hravé zpracování Čapkovy novely. Dva pytláci zůstanou po zabití hajného uvěznění v lese, ze kterého pro ně není úniku ani před sebou samými. Velká deska, kde se celá inscenace odehrává, sama o sobě vytváří určitou hranici, kterou nelze překročit. V ní se v různé momenty objevují díry a skulinky, kterými se na scénu dostávají loutky, hlavy dalších dvou hereček (Lucie Radimská, Štefanie Šubová), které ztvárňují většinu ostatních postav, a překvapivě také menší domek. Scénografie Olgy Ziębińskiej tak neustále technicky překvapuje a diváka navazuje na další vychytávky.

INSCENACE S NADHLEDEM

Velmi šikovně funguje kontrast poněkud surových loutek pytláků na nožích a herců, kteří je animují. Ve svých replikách a hereckém projevu propůjčují svým charakterům větší jemnost a hloubku, a tak vzniká velmi žádaná divácká reakce – zloduchům i přes jejich řádění v lese svým způsobem fandíme. Zároveň inscenace nemá problém udržet si nadhled a odstup, pohybuje se tak na hraně mezi hororovým příběhem a lehkou moralizující pohádkou. Onen nadhled vzniká především skrze vyprávění děje dvěma herečkami, jako by šlo o antický chór, který na cestě provází své hrdiny peripetiemi.

Velmi precizní rytmus inscenace budovaný textem, hudbou, zpěvem, zabodáváním nožů do desky a boucháním bot do plastových trubek se může snadno narušit, pokud některá složka selže. Zároveň to inscenace s pohotovostí herců unese a dovedou nás tak až ke smrti dvou kamarádů, kteří se již z lesa živí nedostanou. Paradoxně se proti nim neobrátí les, ale jeho lidští obyvatelé. A tak herci za zvuku práskacích kuliček sundají svým loutkám hlavičky.

Alexandra Ratajová

NÁVŠTĚVNÍKOVA DEFINICE DNE

V rámci kampaně nostalgických definic, jejíž výsledky můžete vidět na plakátech ve městě či na sociálních sítích festivalu, jsme pro vás připravili boxy pro návštěvníkovu definici dne.

Divadelní festival má každý neodmyslitelně spojený s nějakým předmětem či zážitkem, ať už tomu je noční pohupování do rytmu Hudebního stanu či již každoroční Školní výlet v hlavní roli s několika fixami v rukou proslulého Václava Bartoše.

Do boxu, který bude umístěn před Informačním centrem, můžete vkádat svou originální definici pro vaši srdcovku festivalu. Nejoriginálnější definice zamíří rovnou na stránky Hadriána a jejich majitelé od nás obdrží jako výhru něco z festivalového merche. Nezapomeňte nám na sebe dát v případě zájmu kontakt.

GLOSA VČEREJŠÍHO DNE

Jsem zase zpátky v Hradci a srdce mé plesá. Vítej, slavnosti milená, a zážitky divými nás zásobuj! Již první salva letošních Regionů byla nadměru výživná a vedro způsobené počasím pravidelně střídal z inscenací mráz. V epicentru zájmu pátečního programu pekelného se nikoli nelogicky ocitly mezilidské vztahy. Julia Rázusová svoje herce bez okolků vystavila bezprostřednímu srovnání s Meryl Streepovou a Dustinem Hoffmanem, a ti v brutálním testu obstáli skvěle. Následně pak mariborští divadelníci pod vedením Olivera Frljiče rozebrali Euripidovu Médeu. Bez povrchních skandálů, zato do mrtě. Rázně, oduševněle a nekompromisně. Sen o měšťanském divadle jako sugestivním skvostu zhmotněný na jevišti Klicperova divadla. Činohro česká, vidíš to taky? Inspiruj se prosím! Vlastně to byl běžný na Regionech den. Nezapomenutelný tedy. Hradecká realito, jen tak dál!

KlariN

19. 6. v 16:00 a 18:00, 20. 6. v 17:00, 19:00 a 21:00 Šapitó a plenér Divadla Drak

22:15 Městská hudební síň

ONĚMÍ VÁS, BEZE SLOV

Santiago Moreno je francouzský muzikant a loutkoherec argentinského původu a tvoří mužskou polovinu divadelní skupiny La Mue/tte, jeho ženským protějškem je francouzská loutkoherečka Delphine Bardot. Společně ve svých projektech zkoumají loutkovitost a muzikálnost lidského těla. Nezanedbávají ani výtvarnou stránku svých počinů, ty jsou pak komplexní a velmi poutavou podívanou, kterou tvůrci diváky přesvědčují o tom, že komunikovat se dá i beze slov, na což ostatně odkazuje i název uskupení přeložitelný jako „němý/á“. Divák pak často tápe, co je ve skutečnosti živý materiál lidského těla a co perfektně oživená loutka. Nejde ale jen o bezobsažnou přehlídku dokonalých technik a propracovaných technologií, díla uskupení La Mue/tte mívají i velmi silná humanisticky orientovaná sdělení a jsou dramaturgicky pevně uchopená.

Kromě La Mue/tte působil Santiago Moreno i s italskou company Dromosofista nebo s francouzskými La Soupe nebo Blah Blah Blah. Pan Orchestr je sólovým projektem Santiaga Morena, v němž dále zkoumá spojení hudby, lidského těla a loutkových principů. Dokazuje, že jeden jediný člověk (ovšem s notnou dávkou talentu) dokáže zastoupit celý orchestr a sehrát s ním jak sevřenou komorní inscenaci pro pár diváků v útulném prostoru, tak burácející pouliční koncert. Nejde o žádný lidský jukebox, tvorba tohoto orchestru v jedné osobě je ryze původní, inspiraci autor čerpá z muziky své domoviny – jihoamerického kontinentu. Pan Orchestr je neustále se rozvíjející projekt, který Santiago Moreno zdokonaluje už od roku 2014, kdy na něm začal pracovat. Inscenace Důvěrnosti pana Orchestra pak mapují vznik tohoto projektu. Tvůrce nechává dětské i dospělé diváky nahlédnout do své pomyslné kuchyně a od jednoduchých k čím dál složitějším postupům nechává před zraky diváka vzniknout celé hudební těleso. Tóny, pohyb, loutkářská vynalézavost radost ze hraní se potkávají v organické harmonii.

Veronika Švecová

VYKOUPAT SE V HUMORU

Skupina Ductus Deferens² vznikla jako iniciativa několika herců činoherního divadla na DAMU. V jednom ročníku se našlo pár lidí, kteří společně chtěli vybočit ze zajetých osnov a na chvíli se osvobodit od pedagogického vedení. Touha po komedianství, humoru, snaha nebrat se moc vážně a dělat divadlo je dovedla k prvnímu revolučnímu útvaru nazkoušenému improvizací přímo na škole. Postupně se k nim začali přidávat kamarádi z jiných kateder a ani karanténa jim nevzala chuť tvořit. Natočili několik videí na téma Z lidové moudrosti, kde v krátkých, až reklamních spo-

ka bezprostředně dělají, co je baví a těší se z odezvy. Nepotřebu prosazení ega dokazuje i jeden ze zakladatelů, který se odmítá profilovat jako režisér souboru a schválně vystupuje pod pseudonymem Herman Čolek.

Proč jste se rozhodli založit skupinu Ductus Deferens²?

Ductus Deferens² jsme založili proto, abychom se sami realizovali mimo DAMU ve zcela svobodném žánru, který současně vytváříme. V druhé řadě pak proto, abychom oslovili diváckou základnu mladých lidí, kteří zrovna nepotřebují nasávat z víru divadelního intelektuála, ale přijdou se primárně pobavit. Taky se nám zdálo, že se činoherní katedra, co do aktivity studentů, musí trochu probudit a zatím

tech zpracovávají lidová pořekadla (např. „Dvakrát měř, jednou řež“ atd.). Přestože, jak sami říkají, se nebojí ani popisnosti, v žádném z videí pořekadlo nezazní. Je představeno v krátkém gagu a voiceoverem popsáno jako druh životní situace, do které se dostáváme. Nedávno také vypustili rozhlasovou hru Diaboli Natura, kterou napsali společně studenti herectví alternativního a loutkového divadla – Antonín Brukner a Bobeš Havelka. Na festivalu uvedou text Petra Kulta R+J Cestopissing. Nadále budou svou divadelní tvorbu uvádět ve Studiu Švandova divadla.

Přestože za krátkou dobu stihli víc než mnohé skupiny za několik let, vyznačují se všichni členové skupiny pokorou k veškerému divadelnímu umění a jen malou potřebou tvořit hluboká intelektuální veledíla. Zkrát-

se zdá, že se naše práce setkává ve škole s pochopením, z čehož máme radost, jelikož cítíme, že tak k vlastní tvorbě můžeme rozhybat další.

Jak bys popsal typ humoru, který preferujete?

Náš typ humoru je poměrně specifický a stále nevím, jak ho definovat. Nejde nám o témata jako spíš o formu. Milujeme trapno, silně doslovný humor a stále se snažíme překvapovat bizarními nápady. Zároveň jsme hudebně a pohybově založení, a tak se nabízí nepřeborné množství osvědčených groteskních a revuálních principů. Opravdu se jen snažíme pokoušet hranice toho, co je pro diváka ještě únosné, a toho, v čem jsme schopni společně se vykoupat.

Alexandra Ratajová

11:00 Divadlo Drak

„CHTĚL JSEM NARUŠIT RŮZNÁ POETICKÁ OČEKÁVÁNÍ“

Šípková Ruženka, Jakub Vašíček a Divadlo DRAK. Kombinácia, ktorá rozhodne vzbudzuje zvedavosť. Bola som potešená, že som sa o mojej obľúbenej rozprávke mohla porozprávať práve s Jakubom Vašíčkom. Prečo sa rozhodol inscenovať *Šípkovú Ruženku* ako maňuškovú grotesku? Ako vníma motív času? A chcel by zaspať na sto rokov ako hlavná postava?

Kedy ste prvýkrát čítali rozprávku o Šípkovej Ruženke?

Šípkovú Ruženku mi poprvé čítala určite moje maminka. Pravdepodobne niekedy začátkom 80. let.

Čo vás fascinuje na tomto príbehu?

Mám rád iniciační príbehy a rád je také inscenujú. Ruženka se tak zařadila po bok *Hamleteena*, *Miloše Hrmy*, *Bílého Tesáka* či *Jacka*, *Hucka* a *Carolyny*. Nejblíže má ovšem k Jitřence z pohádky *O bílé lani*.

Je podľa vás Ruženka aktívnu, alebo skôr pasívnu postavou?

To je veľmi zrádný dotaz, zejména má-li na něj odpovědět muž ženě. Přesto si myslím, že nevyhnutelná osudovost tohoto příběhu spíše k pasivitě. Ale umím si představit i řadu jiných interpretací.

V tejto rozprávke je dôležitý motív času. Pre inscenátorov predstavuje výzvu, nakoľko sto rokov spánku sa dá znázorniť rôznymi spôsobmi. Ako ste vnímali toto dlhé časové obdobie z pohľadu režiséra?

Vycházeli jsme z psychologického výkladu Ruženky a alespoň ten náš tvrdí, že oněch sto let má být Ruženka chráněna a absolutně nedostupná, a po těch sto letech ochrany je vnitřně připravená, dospělá a způsobilá ke vztahům. Oněch sto let tedy vnímám jako čas symbolický a nemyslím si, že musejí reálně uplynout.

Témou „drakovskej“ Ruženky je rodičovský strach, ktorý sa dostáva do kontrastu s dospievaním hlavnej hrdinky. Čo vás viedlo k takémuto inscenačnému kľúču?

Myslím si, že o vztazích mezi rodiči a dětmi, potažmo mezi generacemi, svým způsobem vyprávějí všechny iniciační příběhy.

Prečo ste sa rozhodli inscenovať Šípkovú Ruženku ako maňuškovú grotesku?

Po pohádce *O bílé lani* jsem chtěl k podobné látce přistoupit kontrastně a možná i narušit různá poetická očekávání.

Jedným z vašich inšpiračných zdrojov bol aj psychoanalytický výklad tejto rozprávky od Bena Bettelheima. Čím vás zaujal?

Na tomto výkladu je zajímavé, že má vysvětlení pro každý detail té pohádky a zároveň ten obraz, který se z těchto drobných detailů skládá, dává jasný a čitelný smysl. Nemohu ho posoudit odborně, ale divadelně ho rozhodně využít lze.

Na Medzinárodnom festivale divadla pre deti Banja Luka 2020 ste za túto inscenáciu získali ocenenie v kategórii Najlepšia réžia. Čo to pre vás znamená?

Ta situace byla velmi bizarní, neboť jsem to ocenění obdržel za nejužšího Covidu. Vůbec jsem si v tu chvíli neuvědomil, že záznam Ruženky se promítá na nějakém festivalu, takže ta zpráva pro mě znamenala velmi nečekanou radost.

Čo vám napadne ako prvé, keď sa povie „divadelný festival“?

Že už ani nevím, co to je.

Pamätáte si, kedy ste prvýkrát navštívili Medzinárodný festival divadla európskych regiónov v Hradci Králové?

No určite niekedy v prváku alebo druháku na DAMU.

Ako vnímate existenciu festivalových časopisov?

Velmi pozitivně. Mám rád jakoukoli reflexi.

Aké máte ďalšie plány do budúcnosti?

Plánů je spousta. DRAK čeká, doufejme, spousta hraní a zkoušení. Chystáme se hostovat v plzeňské Alfě. A doufám, že se ještě do konce roku podaří nějakou rychle nazkoušenou údernou skopičinou oslavit výročí Buchet a loutek a našeho divadla Športniki.

Chceli by ste zaspať na sto rokov ako Šípková Ruženka?

Neboť se jedná o symbolický čas, tak klidně i déle.

Za rozhovor srdečne ďakuje Mirka Košťálová

10:00 Klicperovo divadlo

„JE TO V PODSTATĚ DEUTSCHE ROMEO UND JULIA“

Friedrich Schiller, nemecká dráma, Úklady a láska. Bolo to v roku 1964, keď mali diváci v Hradci Králové možnosť vzhliadnuť predstavenie tejto meštianskej trýchlohry. Po 58 rokoch sa Lujza a Ferdinand vracajú na dosky Klicperovho divadla. A kto iný, ak nie dramaturg inscenácie Martin Satoranský by mi poskytol odpovede na moje zvedavé otázky?

Vy a Friedrich Schiller. Ako sa vyvíjal váš vzťah? Našli ste si k sebe cestu hneď, alebo trvalo dlhší čas, kým ste naviazali dialóg?

S Schillerem jsme se celkem blízce seznámili už na škole. Naše pedagožka, dramaturgyně Daria Ullrichová, s námi jeho dramata celkem dopodrobna rozebírala. Úplně první zkušenost se Schillerem jsem ale navázal už dřív – bylo to skrze inscenaci Úklady a láska v Národním divadle, kterou režíroval Jan Nebeský a dramaturgyně byla právě Daria Ullrichová. To jsem samozřejmě nemohl tušit, že o pár let později mě budou učit a předávat mi své zkušenosti. Dalo by se říct, že náš vztah je tedy cyklický.

Keď začujem meno tohto nemeckého dramatika, vybaví sa mi dve asociácie: Úklady a láska a Listy o estetickom výchove. Aké sú vaše asociácie týkajúce sa Schillera?

Moje asociácie jsou asi Goethe a Výmar. Básník kolega, se kterým stvořil svá nejlepší díla a město, respektive divadlo, které značně ovlivnilo vývoj evropského divadla.

Hlavnou témou hry je láska medzi mladými ľuďmi, Ferdinandom a Lujzou. Nie je im však dopriate byť spolu, nakoľko pochádzajú z rozdielnych spoločenských a majetkových pomerov. Čo vás prekvapilo, resp. fascinovalo na ich vzťahu?

Asi to, jak rozdílně oba milují. Jejich láska je vroucí a upřímná, ale zatímco Ferdinand miluje totálně,

bez kompromisů a destruktivně, protože pro něj je to buď láska nebo nic, Lujza se je daleko více vědoma svého postavení a všech problémů, které jí a jejím blízkým tento vztah do života přináší. Snoubí se tu dva různé přístupy – zatímco Ferdinand je romantický hrdina se vším všudy, v Luise už nacházíme předzvěst realistické až naturalistické literatury a dramatu.

Ferdinand sa často odvoláva na srdce, práve v ňom má ukryté všetky želania. Mnohí ho z toho dôvodu vnímajú ako idealistu či zasnívaného muža. Ako na vás pôsobilo jeho správanie, resp. hodnoty, ktoré vyznával?

Sebestředně. Sebestřednost a egoismus, to jsou první věci, které mě v souvislosti s touto postavou napadají. Hodnoty vyznává bezesporu sympatické, v podstatě odrážejí hodnoty Velké francouzské revoluce a zároveň i hodnoty, na kterých stojí dnešní liberální demokracie. Jeho přístup je ale velmi fundamentalistický – a každá myšlenka dohnaná do extrému se stává toxickou.

V čom podľa vás spočíva nadčasovosť tohto dramatického textu?

Pro mě je to bohužel postavení žen ve společnosti. A bohužel říkám proto, že je to vskutku stále aktuální. Netýká se to jenom Luisi, která je zneužívána prakticky od začátku do konce, ale i třeba Lady Milford, která je v podstatě pro všechny jen objektem a předmětem urážek.

Čím to podľa vás je, že divadlá často siahajú po Úkladoch a Láske?

Je to dobře napsaná hra, jsou v ní skvěle napsané dramatické situace. Navíc je to příležitost pro celý soubor – pro každou věkovou skupinu se tam najde skvělá role. A příběh lásky a zrady bude atraktivní vždycky – je to v podstatě deutsche Romeo und Julia.

Aké „úklady“ číhajú na dramaturga, keď sa mu dostane do rúk meštianska trýchlohra?

No asi nejvíc úkladů spočívá v tom, že je to právě trýchlohra měšťanská. Pracuje se v ní se společenským uspořádáním, které je dnešnímu člověku na hony vzdálené. Třídní rozdíly sice existují i dnes, ale nejsou tak markantní a i dobová morálka byla úplně jiná. Člověk tak musí najít výrazný inscenační klíč a přijít na to, jak hru přiblížit dnešnímu divákovi, kdo by byli Luisa, Ferdinand, Wurm či Milfordová dneska.

Prečo ste sa rozhodli obohatiť dramaturgiu Klicperovho divadla v Hradci Králové práve týmto titulom?

19.00 Městská hudební síň - Rytířský sál

Hra Úklady a láska se v Klicperově divadle hrála naposledy v roce 1964, takže bylo fajn jí divákům v Hradci znovu připomenout. Navíc se nám v divadle sešli dva ideální představitelé Ferdinanda a Luisy – Kryštof Bartoš a Anička Peřinová se znají už od studií DAMU. Spolu se mnou jsme tvořili jeden ročník, a tak se takové spojení úplně nabízelo.

Za rozhovor srdečně d'akuje Mirka Košťálová

SEBEVRAŽDA JE NEZDAREM. SEPPUKU JE VÍTĚZSTVÍM.

Performativní uskupení D 'Epog vzniklo v roce 2010 v Brně. Zabývá se současným performativním uměním a věnuje se mnoha projektům, jako jsou jednorázové performance, pravidelné inscenace, hraniční umělecké projekty nebo vzdělávacím workshopům a dílnám.

Repertoár tvoří scénické tvary různých druhů. Od celosouborových produkcí po monodramatické projekty uváděné v nevidadelních prostorech, každá takováto inscenace je vytvářena přímo pro konkrtní prostor, kde se odehrává.

Jednotlivé inscenace spojuje autorský background, materializování adaptovaného textu, překonávání estetického, diváckého očekávání, tím že dochází k jeho zpochybnění.

Jde jim o svobodu diváka, jak říká režisérka Lucie Repašská: „V první divadelní reformě se osvobodil tvůrce, ve druhé divadelní reformě se osvobodil herec, myslím, že dnes je doba, kdy je na čase, aby se osvobodil divák. Snažíme se nabízet potenciál divadla, kdy z nekonečného množství významů si divák může vybrat ten svůj.“

SAKURAMBO

Inszenace Sakurambo je součástí trilogie DIY, kterou režiruje již zmíněná Lucia Repašská. Její další součástí je inscenace ICH BIN SOLO - Opera Falsa e Intacta a GLITCH BITCH – ERRATA MAGNA.

Sakurambo je fraška ze starého Japonska, která je inspirována životem, dílem a heroickou smrtí Yukia Mishimi, držitele Nobelovy ceny za literaturu. Inszenace exponuje tradiční japonské hrdosti a důstojnosti člověka a polemizuje s ním. Jedná se o exkluzivní monologický exkurz do filozofie smrti. Snaží se otevřít otázku o vlastním selhání.

Žofie Lamerová

13:00 Studio Beseda

PŘIŠEL JSEM SI PLNIT SNY

Rozhovor s uměleckým šéfem Klicperova divadla a režisérem inscenace Lidé, místa, věci, Pavlem Khekem.

Jak probíhal Tvůj profesní přerod z divadelního teoretika v režiséra a uměleckého šéfa?

Probíhal plynule a nenápadně – mně studia na filozofické fakultě dala jakýsi základ, ale každou další přednáškou jsem cítil, že nechci myslet „o tom“, ale „dělat to“. Ale já (a myslím, že i Ty) jsme tenkrát žili tak divoce, že jsem to studium nebral příliš vážně a vlastně až po DAMU jsem si uvědomil, jak je to náročná a také krásná práce.

Zůstává ve mně otázka, zda se má režie studovat – myslím, že Peter Brook řekl: „Režisérem se člověk stane, když to o sobě prohlásí a toto tvrzení před ostatními obhájí.“ A tak vlastně furt obhajuju.

Coby umělecký šéf jsi nastoupil do divadla, jemuž před Tebou vládly osobnosti disponující výrazným režijním, respektive dramaturgickým rukopisem. Jak hodláš na své předchůdce navázat Ty?

Šel jsem do Klicperáku právě proto, že je na co navazovat, ale neumím divadlo jako Vladimír či David, a tak se pokouším zúročit to, co tu zanechali. Skvělý soubor, odvážné publikum, dobře fungující organismus divadla, a kdyby nebylo covidu, tak bych už snad mohl říct, že se vydáváme zřetelně novým směrem, avšak ten podivný rok naši novou tvář přinejmenším zamlžil.

Jaká je podle Tebe aktuální pozice Klicperova divadla v kontextu středoevropské divadelní kultury?

Ne, že bych chtěl utéct z otázky, ale já to nevím. Pozice? To ve mně vyvolává dojem nějakého žebříčku – jsme městské divadlo, jsme regionální divadlo a mě neuráží ani to pojmenování oblastní, pokud není myšleno pejorativně. Když odmyslíš ty přívlastky, tak zbude jen „divadlo“ a děláme vše proto, abychom byli divadlo dobré, kvalitní a odvážné – pokud to dokážeme, tak snad budeme i na pozici jednoho z nejlepších českých divadel.

Jak bys v základních rysech popsal svůj preferovaný způsob profesní komunikace s tvůrčím týmem, potažmo divákem inscenace?

Tvůrčí tým a diváci jsou dvě zcela jiné entity, ale pro mě je čím dál důležitější vést s oběma dialog. Asi stárnu, ale ani se svými výtvarníky či herci už nechci prosazovat věci silou a ani nechci mlátit diváka po hlavě svými nápady a vizemi. S inscenačním týmem a herci musíme dojít k určitému kompromisu, abychom se pod kolektivní dílo mohli všichni podepsat. Nu a s divákem je to rozhovor, ve kterém my spíše klademe otázky a překládáme možnosti.

Jakým způsobem hodláš Klicperovo divadlo stabilizovat a nasměrovat k budoucí umělecké progresi, po restartu způsobeném pandemickým stavem?

Ono to bude znít jako klišé, ale stabilizaci směřování je možné udělat pouze kvalitou. Hereckého souboru, režisérů, a tedy ve výsledku inscenací. Já u divadla nevěřím na nějaké marketingové tahy – pokud divák inscenace řekne svým známým „na to jděte, to bylo sakra dobrý“, tak už vlastně stabilizuješ a směřuješ.

Kde jsou podle Tebe hranice, za které měšťanská činohra nemůže jít?

Tyto hranice neexistují. No, možná existují, ale díky Morávkovi a Drábkovi jsou v Klicperáku plastické. Divadlo nesmí svého diváka vyhnat. Divadlo, které je tak provokativní a alternativní, že mu divák nerozumí a přestane do něj chodit, je nesmysl – ale abychom si rozuměli, neznamená to hladit našeho milého diváka po srsti – nechceme se vyhýbat náročným, bolavým a provokativním tématům. A je to běh na dlouhou trať – pro mě je první sezona seznamovací, druhá přátelská, třetí provokativní a možná dojde i na ty hranice.

Jaký máš vztah k ryze komerčním divadelním produkcím?

To je velká paušalizace. Divadlo, které si na sebe dokáže vydělat a přitom si zachovat úroveň, je vlastně obdivuhodné – nu a ty ostatní nehodnotím, protože jsem v nich velmi dlouho nebyl. Naštěstí.

Proč sis jako jeden z prvních vstupů na horkou tvůrčí půdu KD zvolil drama Duncana Macmillana Lidé, místa, věci?

Tak přišel jsem si sem plnit sny, ne? Já tu hru chtěl dělat už v MDP, ale nějak na to nedošlo a najednou jsem byl zde a zjistil jsem, že tu jsou na tu hru her-

ci/herečky a studiový prostor – což jsou dvě hlavní ingredience, které k tomu potřebuješ. A je to jedna z našich dramaturgických linií – české premiéry – a také tím tak trochu profilujeme Studio Beseda.

Kam podle Tebe směřuje Hradecký divadelní festival?

Do dalšího čtvrtstoletí, což je vlastně úžasné. Směřuje k větší propojenosti těch tří spolupřátelů, k čitelnější dramaturgii – viz zřízení dramaturgické rady festivalu – a věřím, že i do budoucna k přivážení výběru toho nejzajímavějšího, co v divadlech vzniklo. Připravit festival během té koronavirové patálie bylo neuvěřitelně náročné a dovol mi touto cestou poděkovat všem, kteří se na přípravě podíleli. Připravovali něco, co vůbec nebylo jisté. A malý zázrak je, že to je.

Co čeká Klicperovo divadlo v sezoně příští?

Hadrián je první, kdo se to dozví – dramplán je ještě žhavý. Ta sezóna navazuje na tu loňskou, téměř neuskutečnou, která se jmenovala „hrdinové nebo zbabělci“ – v příští sezóně si klademe otázku „za jakou cenu lze koupit svobodu?“ a budeme to téma nahlížet skrze tituly MARYŠA – po Grossmanovi a Morávkovi v interpretaci Michala Háby, já se podívám na zoubek Trierově scénáři k PROLO-

MIT VLNY, a hned pak ve vrhneme na ansámblou podobu Škvoreckého ZBABĚLCŮ. Po novém roce zde bude hostovat Honza Holec s inscenací DOMA, JSEM ZLATO (Laura Wade) a zakončovat budeme takovým slovenským špurtem Jakub Nvota ORESTÉS a Michal Vajdička s maďarskou drsnokomedií, jejíž název ti neprozradím, neb čekáme na překlad.

Sečteno podtrženo – 2 české premiéry, 2 klasiky v moderní interpretaci, 1 adaptace jednoho z nejlepších českých spisovatelů a jako bonus jedna psychologická diagnóza jménem Trier. Je na co se těšit?

Tak to bez debat! Já těším se velmi, a za rozhovor děkuji!

Petr KlariN

SOBOTA 19/6/2021

10.00	Plenér před Divadlem Drak	PODIVUHODNÉ CESTY PANA TONETA THE STRANGE TRAVEL OF MR. TONET	120 min Tombs Creatius Bellpuig (CAT)
10.00	Hlavní scéna Klicperova divadla	ÚKLADY A LÁSKA INTRIGUE AND LOVE	140 min Klicperovo divadlo v Hradci Králové Hradec Králové
11.00	Hlavní scéna Divadla Drak	ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA SLEEPING BEAUTY	50 min Divadlo Drak Hradec Králové
13.00	Studio Beseda	LIDÉ, MÍSTA, VĚCI PEOPLE, PLACES AND THINGS	175 min Klicperovo divadlo v Hradci Králové Hradec Králové
13.00	Plenér před Divadlem Drak	SOCHÁNÍ SCULPTING - ARTISTIC WORKSHOP	120 min Radka Šuštková Hradec Králové
14.00	Plenér před Divadlem Drak	PODIVUHODNÉ CESTY PANA TONETA THE STRANGE TRAVEL OF MR. TONET	240 min Tombs Creatius Bellpuig (CAT)
14.00	Žižkovy sady	SPOLEK DĚTI Z ULICE CHILDREN FROM THE STREET ASSOCIATION	240 min Spolek děti z ulice Hradec Králové
14.00	Žižkovy sady PROSTOR PRO POINT	SKLOPKA COMES TO TOWN SKLOPKA COMES TO TOWN	240 min PROSTOR PRO, Hradec Králové
15.00	Divadelní stan	PIXAR PIXAR	45 min B.I.Z.O.N.I. Hradec Králové
15.00	Malé náměstí	EKO ZPOVĚDNICE ECO CONFESSIONAL	20 min SpielRaum Kollektiv Praha
15.00	Žižkovy sady	AKTIVITY PRO DĚTI A RODIČE ACTIVITIES FOR CHILDREN AND PARENTS	270 min Salinger Hradec Králové
15.30	Letní scéna	NEPOSLUŠNÁ KŮZLÁTKA NAUGHTY KIDS	40 min Jirka Polehňa Hradec Králové
16.00	Plenér před Divadlem Drak	SPREJOVÁNÍ SPRAY PAINTING - ARTISTIC WORKSHOP	120 min Marek Bělohávek Hradec Králové
16.00	Plenér před Divadlem Drak	PAN ORCHESTR L'HOMME-ORCHESTRE (ONE MAN BAND)	30 min La Mue/tte Nancy (FR)
16.00	Žižkovy sady	TVORÍM HRAVĚ - HERNA, TVORIVÁ DÍLNA CREATING PLAYFULLY - PLAY ROOM, CREATIVE WORKSHOP	120 min Veronika Špačková Kostelec nad Orlicí
17.00	Studio Divadla Drak	ZĚD ANEB JAK JSEM VYRŮSTAL ZA ŽELEZNOU OPONOU THE WALL - GROWING UP BEHIND THE IRON CURTAIN	40 min Divadlo Drak Hradec Králové
17.00	Městská hudební síň	ADRESÁT NEZNAMÝ ADDRESS UNKNOWN	60 min Divadlo JakoHost Plzeň
17.00	Žižkovy sady PROSTOR PRO POINT	BENEFIČNÍ KONCERT UNSTRUNG HARP BENEFIT CONCERT UNSTRUNG HARP	60 min PROSTOR PRO Hradec Králové
17.30	Šapitó Žižka	ŠVĚDOVANÉ FILMY SWEDED FILMS	60 min UMSKUP Praha
18.00	Plenér před Divadlem Drak	PAN ORCHESTR L'HOMME-ORCHESTRE (ONE MAN BAND)	30 min La Mue/tte Nancy (FR)
18.30	Žižkovy sady PROSTOR PRO POINT	PROMÍTÁNÍ FILMU Z CYKLU PROMÍTEJ I TY! A SCREENING OF A FILM FROM THE SERIES YOU CAN PROJECT, TOO	90 min PROSTOR PRO, o. p. s. Hradec Králové
19.00	Hlavní scéna Klicperova divadla	ŽENITBA MARRIAGE	140 min Klicperovo divadlo v Hradci Králové Hradec Králové
19.00	Městská hudební síň - Rytířský sál	SAKURAMBO SAKURAMBO	95 min D'epog Brno
19.15	Atrium Radnice	TŘI VERZE ŽIVOTA THREE VERSIONS OF LIFE	80 min Divadelní studio D3 Karlovy Vary
20.00	Studio Divadla Drak	ZĚD ANEB JAK JSEM VYRŮSTAL ZA ŽELEZNOU OPONOU THE WALL - GROWING UP BEHIND THE IRON CURTAIN	40 min Divadlo Drak Hradec Králové
20.00	Divadelní stan	REPRODUKCE REPRODUCTION	60 min Filip Teller ČR a SR
20.00	Šapitó Žižka	SAMETOVÝ HRANOSTAJ VELVET ERMINE	60 min Arte della Stampa Praha
21.00	Šapitó Divadla Drak	MYSTERIA BUFFA MYSTERIA BUFFA	75 min Divadlo Drak Hradec Králové
21.00	Hudební stan	DJ KAPITÁN TAKYPÁN DJ KAPITÁN TAKYPÁN	60 min DJ set
21.00	Jižní terasy	ŠKOLNÍ VÝLET SCHOOL TRIP	30 min Václav Bartoš Hradec Králové
21.40	Letní scéna	SKETY SKETY	90 min koncert
22.15	Městská hudební síň	R+J CESTOPISSING R+J TRAVELOGGING	70 min Ductus Deferens DAMU Praha
22.15	Atrium Radnice	SVĚDOMITĚ NEPŘIPRAVENÍ CONSCIENTIOUSLY UNPREPARED	60 min My kluci, co spolu chodíme Praha
22.30	Hudební stan	DJ SEGMENT DJ SEGMENT	90 min DJ set

Partneři

Pořadatelé

